

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/222/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210208263
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Pastorek
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4210208263.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno JUDr. Arpádom Pastorekom, sudcom vo veci žalobkyne: K. H., nar. XX.X.XXXX, I. č.XX, R., zast.: Mgr. Elena Szabóová, advokátka, Hlavné námestie 7, Nové Zámky proti žalovanej: SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 166073, Župné nám. 13, Bratislava v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, t a k t o

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 953,91 EUR uplatnenej titulom náhrady škody z a s t a v u j e.
- II. Súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaná má právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa vo svojom podaní, ktoré označila ako: „Žaloba na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom“ z dňa 28.06.2010, ktoré doručila súdu dňa 06.07.2010, sa domáhala náhrady škody v sume 2.433,18 EUR s prisl. až do zaplatenia a nemajetkovej ujmy v sume 36.500,- EUR s úrokom zo meškania vo výške 8,5 % ročne od 18.11.2009 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a náhrady trov konania.

2. Splnomocn. práv. zást. žalobkyne počas konania poukázala na to, že súdne konanie vedené na OS KN v rozsahu 4 rokov od podania návrhu dňa 15.03.2002 do právoplatnosti rozhodnutia dňa 14.06.2007 je v rozpore s priemernou dĺžkou súdneho konania, a tým malo byť porušené jej právo na rozhodnutie v primeranom čase. Ďalej dodala, že na vlastné náklady si musela vyhotoviť xerox-kópie podaní, listinných dôkazov, že sa musela dostaviť na súd za účelom oboznámenia sa so spisom a vyhotovením kópií. Rovnako poukázala na to, že neexistujú striktné ani externé pravidlá na výpočet nemajetkovej ujmy a tiež uviedla, že súd porušil svoje povinnosti v zmysle § 42 ods. 3 O. s. p. a dopustil sa nesprávneho úradného postupu... Žalobkyňa poukázala na porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR v súdnom konaní XC/XX/XXXX, ktoré bolo dôsledkom nerozhodnutia v súdnom spore XC/X/XXXX, keď nerozhodnutie núti žalobkyňu zotrvať v podielovom spoluvlastníctve proti svojej vôli a tiež poukázala na to, že i Krajský súd Nitra zrušil resp. zmenil rozhodnutie OS KN pod sp. zn. XCo/XXX/XXX s tým, že rozhodnutiami OS a KS uložili povinnosť nad rámec zákona mimo jeho medzí, keď, podľa nej, nárok v konaní XC/XX/XXXX, nie je nárok z bezdôvodného obohatenia, ale je nárok spoluvlastníka zo spoluvlastníckych práv, a preto nespĺňa skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, na základe uvedených je zrejmé, že žalovaný v konaní XC/XX/XXXX má mať v týchto nehnuteľnostiach podiel. spoluvlast. uskladnené svoje vlastné veci, čím postup súdu v konaní XC/XX/XXXX zasiahol aj do práv chránených čl. 19 Ústavy SR tým, že žalobkyňa sa cítila ponížená nerovnosťou v prístupe k účastníkom a zvýhodňovaním protistrany, poukázala aj na čl. 20 Ústavy SR, podľa ktorého vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký rozsah aj rovnakú právnu ochranu. Napokon poukázala ešte na to, že ona ako osoba so zhoršeným zdravotným stavom,

t. č. na invalidnom dôchodku musí znášať tieto útrapy. Súd podľa nej nezohľadnil výsledky trestného konania pod sp. zn. 1T/19/2003, kedy došlo k masívnemu zhoršeniu vzťahov medzi účastníkmi. Za ďalší nesprávny úradný postup označovala postup vo vzťahu k vráteniu SÚP za dovolanie, keď SÚP, ktorý bol zaplatený dňa 07.05.2008 za dovolanie a bol uznaný ako neoprávnene vyrubený, napriek tomu žalobkyňa musela žiadať o vrátenie a nedošlo k vráteniu bez žiadosti. O vrátenie SÚP žiadala žalobkyňa spolu trikrát, a na základe toho došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Všetky uvedené dôkazy sa majú nachádzať v súdnom spise XC/XX/XXXX a na základe uvedených žiadala, aby súd priznal nárok na náhradu škody v sume 1.497,27 EUR po čiastočnom späťvzatí. Ďalej súdu uviedla, že v prípade, ak je legislatívne vákuum, čo sa týka uplatňovania nároku pred určitým konkrétnym orgánom štátu, má za to, že je to riešené v základných článkoch CSP a to čl. 4 ods. 2. a podľa nej § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 nemôže byť na ujmu občana v jeho základných právach. Splnomoc. práv. zást. žalobkyne sa domnieva, že nárok na náhradu škody bol uplatnený konkrétne, vecne, ktorý vyplýva zo súdneho konania 6C/91/2002 a má za to, že všeobecný súd je oprávnený o tejto otázke rozhodnúť, tieto skutočnosti sú preukázané z obsahu tohto spisu, a to nesprávny úradný postup, resp. konkrétna výška náhrady škody. Prijatá novela č. 412/2012 k zák. č. 514/2003 nemôže byť na ujmu základných práv žalobkyne. Nemožno žalobkyni ukladať dodatočne splnenie povinností, ktoré sa späťne splniť nedajú, len aby naplnila znenie § 9 ods. 1, 2 zák. 514/2003, ani voči nej vyvodzovať následky z nesplnenia takýchto povinností. Podľa splnomoc. práv. zást. žalobkyne obsahom jej prednesu bolo totiž základné zhodnotenie toho, ako sa strana žalobcu vysporiadala s námietkou konkrétnych nesprávnych úradných postupov, s výškou uplatnenej škody aj s kauzálnym nexom, žaloba bola podaná aj po splnení procesných podmienok, ktorými sú predbežné prerokovanie u žalovaného a dodržanie lehoty na podanie žaloby, inak povedané, bola podaná včas a na príslušnom súde. Rovnako súdu uviedla, že nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu majú v zmysle hodnotenia súdu zrejme len procesne úspešní účastníci, keďže sú pri predbežne právnom posúdení zmienil skutočnosť, že žalobkyňa bola v základnom konaní neúspešná. Ďalej menovaná uviedla, že vo viacerých konaniach namietala, že zákon zveril rozhodovanie o náhrade škody z nesprávneho úradného postupu v zmysle miestnej príslušnosti práve súdom, na ktorých táto škoda vznikla. Napriek tomu, že táto zákonná úprava vzbudzuje pochybnosti o nezaújatom prejednaní žalôb v zmysle zák. 514/2003 všeobecne, je táto zákonná úprava platná a žalobkyňa rešpektujúc túto úpravu podala žalobu na miestne a vecne, teda aj kauzálnne príslušnom súde. Podľa menovanej žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k škode a jej výške, túto škodu aj skutkovo odôvodnila, poukázala na jednotlivé zložky nesprávneho úradného postupu, a nemala iný prostriedok nápravy vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu než domáhať sa svojich nárokov žalobou na súde. Vo vzťahu k námietke pover. zást. žalovanej uviedla, že pokiaľ by sa malo vychádzať z tvrdenia žalovanej, že nie je možné nesprávnosť úradného postupu hodnotiť v súdnom konaní absentovala by inštitúcia, ktorá je na takéto hodnotenie kompetentná, a tým by sa strane sporov odňala možnosť nápravy v zmysle Dohovoru, ktorý zaručuje existenciu spôsobilého prostriedku nápravy v prípadoch, že sa pochybenia opustili orgány štátu pri plnení svojich úradných povinností a preto žiadala aby súd podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu po čiastočnom späťvzatí a zaviazal žalovanú nahradiť žalobkyni škodu vo výške 1.479,27 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 18.11.2009 do zaplatenia, náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 36.500,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,5% od 18.11.2009 do zaplatenia a nahradiť žalobkyni trovy vo výške 100% preukázaných trov konania a právneho zastúpenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Advokátka žalobkyne na pojednávaní dňa 09.09.2020 uviedla, že žiada, aby mohla priamo diktovať do zápisnice z pojednávania, kedy poukázala na to že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 28.6.2010, o ktorej dodnes nie je rozhodnuté, právoplatne, domáhala náhrady škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu, ktorý odôvodnila v písomnom vyhotovení žaloby, vo svojich prednesoch a prednesoch svojej právnej zástupkyne na pojednávaniach, rovnako aj predložením dôkazov. Namietala, že nesprávny úradný postup je aj v priamej súvislosti s nečinnosťou súdu v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde žaloba bola podaná v roku 1998 a o tejto žalobe dodnes, po 12 rokoch nie je rozhodnuté, a pokiaľ by rozhodnuté bolo, aj tak spor medzi spoluvlastníkmi by nemal právny základ. Ďalej zástupkyňa žalobkyne zopakovala svoju pôvodnú argumentáciu, či už z podanej žaloby, tak aj skutočností, ktoré na predchádzajúcich pojednávaniach uviedla, a to vo vzťahu k nákladom súvisiacich s tým, že súd, podľa jej názoru, nedoručoval všetky listiny v potrebnom počte, ktoré boli založené do súdneho spisu, resp. ktoré zákon určuje na doručenie žalovanej v pôvodnom konaní, a preto bola nútená periodicky sa dostavovať do infocentra okresného súdu, aby znova a znova zisťovala, čo v spise pribudlo a ktoré listiny jej doručované neboli. Rovnako namietla skutočnosť, že žalobkyňa musela žiadať opakovane o vrátenie súdneho poplatku. Rovnako namietla, že nezodpovedá správne úradnému

postupu dĺžka trvania konania pri priemernej dobe, ktorá je v súvislosti so štatistickou činnosťou MS SR vykazovaná ako priemerná doba na prejednanie toho ktorého sporu. Svoju argumentáciu zopakovala aj vo vzťahu k porušeniu práv žalobkyne s poukazom na to, že podľa článkov 2 ods. 2, odsek 3 Ústavy SR, podľa ktorého ustanovenia nedodržiaval súd ako orgán verejnej moci svoje povinnosti, na ktoré žalobkyňa poukázala, a to aj vo vzťahu k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru. Podľa nej, ak totiž dôjde k porušeniu elementárnych pravidiel právneho štátu, musí toto porušenie zároveň zakladať aj porušenie práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého malo dôjsť podľa žalobkyne k porušeniu jej práv na spravodlivý súdny proces, a poukázala, že neexistuje tabuľkové odškodnenie nemajetkovej ujmy, a preto žalobkyňa si toto odškodnenie určila voľnou úvahou a dodala, že žalobkyňa je osoba so zhoršeným zdravotným stavom, nemajetná. Podľa advokátky žalobkyne zásahom do práv žalobkyne na ochranu majetku je aj fakt, keď štát namiesto toho, aby plnil svoje úlohy, núti občana ako účastníka konania, aby na svoje náklady suploval absentujúcu činnosť štátneho orgánu, a vynakladal v tejto súvislosti prostriedky a čas. Ďalej vo svojom vyjadrení poukázala na to, že z judikatúry ÚS vyplýva, že ani zaťaženosť súdu nie je exkulpujúcim dôvodom na ospravedlnenie prietahov. Rovnako poukázala na to, že v konaní 6C/91/02 OS posúdil právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok KS potvrdil vo vyššom rozsahu, ale z iného dôvodu a tiež dodala, že neboli zohľadnené výsledky iných konaní s tým súvisiacich 5C/7/99, ako aj 1T/19/2003. Na záver súdu na podporu svojej argumentácie uviedla príklad, že ako zamestnanec domáhajúci sa nároku voči zamestnávateľovi, alebo ako osoba namietajúca diskriminačné postavenie a mala snahu poukázať na procesnú stránku veci, keď sa fyzickej osobe, ktorá stojí proti štátu, s jeho personálnym, materiálnym a aj vedomostným materiálom, priznáva v konaní rovnocenné postavenie orgánu verejnej moci bez poskytnutia akejkoľvek ochrany slabšej strany sporu a apelovala na zástupkyňu ministerstva spravodlivosti na prenesenie jej názoru na pôdu ministerstva vo vzťahu k tejto právnej úprave, ktorá sa jej javí ako nespravodlivá, a preto dodala, že žiada, aby súd žalobe vyhovel a priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Samotná žalobkyňa súdu uviedla, že na č. I. 165 súdu predložila svoje vyjadrenie na záver, kde, okrem iných, je uvedené, že na podanej žalobe trvá v plnom rozsahu v znení s vyjadreniami, žiadosťami a námietkami, ktoré jednoznačne preukazujú opodstatnenosť žaloby, uplatnené nároky sú vyčíslené k 18.11.2009, žaloba je z dňa 28.6.2010, a preto na uvedený nárok sa vzťahuje 514/2003 s vyjadreniami žalovanej nesúhlasí, nakoľko sú v rozpore s Obč. zák., so zák. č. 514/2003, ako aj s právnym poriadkom SR a strana poškodená je uvedená do omylu. Poprela skutkové tvrdenia žalovanej, ktoré iba preukazujú na nevyhnutnosť, aby vo veci rozhodol súd s poukazom na § 151 ods. 1 CSP a poukázala na to, že v konaní 6C/91/2002 žaloba bola podaná na vydanie BO, avšak súdy rozhodovali o peňažnom plnení podľa § 123 Obč. zák. nad rámec žaloby v rozpore s § 139 ods. 2 Obč. zák. s právami väčšinovej spoluvlastníčky. Z uvedeného vyplýva, že žaloba 6C/91/2002 bola podaná v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, súdy rozhodoval nad rámec žaloby, ale aj nad rámec vlastných kompetencií v rozpore čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Týmto spôsobil škodu, ktorá je vyčíslená podľa 514/03, odkázala na text príslušného ustanovenia, že v žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý škodu spôsobil. Podľa nej sú splnené všetky atribúty zodpovednosti, poukázala na § 104 zák. o sudcoch, o zodpovednosti štátu, ako aj na § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003, že zodpovednosti sa nemožno zbaviť, za stav, kedy odporca nepreukázal, že škodu nezavinil, ani to nemôže preukázať, že bez právoplatného rozhodnutia v skôr začatom konaní 5C/7/1999 žalobu 6C/91/2002 mal zamietnuť s poukazom na § 139 ods. 2 Obč. zák., kedy súdy konali v rozpore s princípom majorizácie, uprednostnili nároky menšinového spoluvlastníka v rozpore s právami väčšinovej spoluvlastníčky. Rovnako poukázala na nález ÚS SR v konaní 6C/91/2002 v 1T 19/03 návrh na obnovu konania 1Nt 7/2014, čo bolo právoplatne zamietnuté s poukazom na 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin. Na záver navrhla, aby súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a priznal náhradu trov konania.

5. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 09.09.2020 poukázala na neidentifikované rozhodnutia ÚS o tom, že podľa nej Ústavný súd chcel poukázať na skutočnosť, že v materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že v zmysle právnej úpravy zodpovednosti štátu za škody zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená neprávym úradným postupom či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Na záver uviedla, že vo zvyšku sa pridrižiava svojich doterajších písomných podaní, vyjadrení, návrhov, námietok, ako aj ústnych prednesov z jej strany, ako aj jej advokátky, a to tak v základnom súdnom konaní č. 6C/91/2002, ako aj v konaní 6C/222/2010.

6. Poverená zamestnankyňa žalovanej súdu uviedla, že žiada, aby súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nie sú splnené podmienky pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe toho, že všeobecný súd nie je oprávnený preskúmať správnosť úradného postupu, t. j. rozhodnutia iného všeobecného súdu.

7. Pover. zást. žalovanej na pojednávaní dňa 09.09.2020 poukázala na zrušujúce uznesenie KS v Nitre z dňa 28.3.2018, ktorým prišlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie, pričom z odôvodnenia je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, a to z dôvodu, že súd rozhodol uznesením o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania, avšak nevyhotovil a nedoručil ho stranám sporu, ktorý nedostatok OS KN odstránil. Ďalej súdu uviedla, že v predmetnom uznesení KS nedospel k záveru, že by súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, aplikoval chybný právny predpis alebo dospel k neprávnomu právnemu posúdeniu. Práve naopak, podľa zástupkyne žalovanej, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil výlučne z procesných dôvodov. Rovnako, podľa žalovanej, žalobkyňa nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu alebo prietahov OS Komárno, ako ani existenciu majetkovej škody, nemajetkovej ujmy, ako aj príčinnej súvislosti medzi konaním OS KN a vzniknutou majetkovou, resp. nemajetkovou ujmov. Vo vzťahu k namietanému nezákonnému rozhodnutiu OS KN v konaní 6C/91/2002, ktoré bolo zmenené rozhodnutím KS v Nitre, však podľa jej názoru nie je možné považovať za nezákonné v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., keďže nebolo zmenené ako právoplatné pre nezákonnosť príslušných orgánov a v tomto kontexte ani rozhodnutie KS v NR sp. zn. 5Co 301/2006 alebo rozhodnutie NS SR, ktorým odmietol dovolanie žalobkyne, nie je možné považovať za nezákonné. Podľa vyjadrenia pover. zást. žalovanej žalobkyňa sa tiež domáha náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Komárno, avšak podľa nej uvedené zostalo výlučne v rovine tvrdení žalobkyne. Pokiaľ ide o prietahy OS KN vo veci 6C/91/2002, žalovaná uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom KS v Nitre, a síce, že nakoľko žaloba žalobkyne bola podaná v r. 2010, nie je možné na ňu aplikovať novelu zákona č. 514/2003 Z. z., pričom novela má č. 412/2012, avšak tak, ako žalovaná uvádzala v konaní pred súdom, aj pred prijatím tejto novely mala žalobkyňa možnosť domáhať sa konštatovania neprímeranej dĺžky konania Ústavným súdom SR, a podľa jej názoru, nie je možné žiadať, aby všeobecný súd rozhodujúci o náhrade škody sám konštatoval svoje prietahy v inom konaní, prípadne prietahy inštančne vyšších súdov. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy, pover. zást. žalovanej uviedla, že ju považuje za absolútne nepreukázanú a premrštenú, a to s poukazom na § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., a nie je zrejmé, akým spôsobom žalobkyňa k uvedenej sume dospela. Zároveň pover. zást. žalovanej poukázala na § 17 ods. 2, v zmysle ktorého úhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len v prípade, ak zadostučinenie nie je možné poskytnúť iným spôsobom. Výšku náhrady majetkovej škody a aj jej vznik žalobkyňa, podľa názoru žalovanej, nepreukázala, nie je namieste, aby žalobkyňa v rámci náhrady majetkovej škody požadovala aj náhradu peňažného plnenia, na ktoré bola zaviazaná na základe právoplatného rozhodnutia súdu v inom súdnom konaní, ako ani na zaplatenie trov za právne služby, alebo na náhradu cestovného a poštovného, ktoré vznikli výlučne na základe slobodnej vôle žalobkyne doručovať podania osobne do podateľne OS Komárno. Vo vzťahu k otázke príčinnej súvislosti tým, že žalobkyňa sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy aj majetkovej škody titulom viacerých zásahov, pričom neboli špecifikované príčinné súvislosti, s ktorým titulom aká škoda mala vzniknúť, je určenie, resp. preukázanie priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti tak, ako to bolo v žalobe uvedené, prakticky nemožné. Zo žaloby zároveň vyplýva, že žalobkyňa sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 18.11.2009 až do zaplatenia, pritom vychádzajúc z judikatúry NS SR rozhodnutie súdu o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter, a teda žalovaná by sa prípadne mohla dostať do omeškania len, ak by neplnila v súdom určenej paričnej lehote. Na základe uvedeného pover. zást. žalovanej žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu a pre prípad úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

8. Súd sa počas pojednávania oboznámil s obsahom spisového materiálu podľa § 188 CSP v spojení s § 204 CSP a zároveň konštatuje, že súd pred svojim rozhodnutím vychádzal z obsahu spisového materiálu, a to z podanej žaloby žalobkyne na č. I. 1-3 súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu, ktorá jej mala vzniknúť v súvislosti s konaním 6C/91/2002, poukazuje na žiadosť poškodenej o predbežné prerokovanie nároku z č. I. 4-5, ku ktorému pripojila podací lístok z 19.11.2009, potvrdenie o prijatí návrhu na č. I. 6, písomné podanie súdu na č. I. 7, písomné podanie - námietka podľa § 15 na č. I. 8, opatrenie predsedu súdu na č. I. 9, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 10, písomné podanie súdu na č. I. 11, písomné podanie žalobkyne - žaloba zo

spisu 8C/209/2009 na č. I. 12-13, písomné podanie súdu na č. I. 14-17, uznesenie - výzva na č. I. 18-19, vyjadrenie žalovanej z dňa 8.8.2012 na č. I. 20-21, písomné podanie súdu na č. I. 22, ÚZ na č. I. 23-24, písomné podanie žalobkyne z dňa 13.9.2012 na č. I. 25, písomné podanie súdu na č. I. 26-28, upov. o odročení a zrušení T na č. I. 29, písomné podanie žalobkyne - žiadosť o odročenie z dňa 21.10.2013 na č. I. 30, písomné podanie súdu na č. I. 31, ÚZ na č. I. 32-33, písomné podanie súdu na č. I. 34-35, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 36, písomné podanie súdu na č. I. 37-39, písomné podanie žalobkyne z dňa 27.11.2014 na č. I. 40, žalobkyňa poukázala na tom že si zvolila splnomoc. práv. zást., ktoré plnomocenstvo predloží na pojednávaní, písomné podanie súdu na č. I. 41-46, potvrdenie o pridelení spisu na č. I. 47, písomné podanie súdu na č. I. na č. I. 48, vyjadrenie žalovanej z dňa 12.7.2015 na č. I. 49, písomné podanie súdu na č. I. 50-52, písomné podanie Okr. prokuratúry KN z dňa 8.12.2015 na č. I. 53, písomné podanie žalovanej - žiadosť o odročenie pojednávania z dňa 14.12.2015 na č. I. 54-55, upovedomenie o odročení na č. I. 56-59, písomné podanie súdu na č. I. 60-61, písomné podanie OO PZ Hurbanovo z dňa 30.12.2015 na č. I. 62, písomné podanie žalovanej - doplňujúce vyjadrenie z dňa 16.2.2016 na č. I. 63-71, ospravedlnenie žalovanej z dňa 15.2.2016 na č. I. 72 s doplňujúcim vyjadrením na č. I. 73-77 v znení príloh na č. I. 78-96, vyjadrenie obce Nesvady o doručení zásielky žalobkyni s doručenkou z dňa 24.2.2016 na č. I. 97, písomné podanie žalovanej - žiadosť o odročenie pojednávania z dňa 26.2.2016 na č. I. 98-99, ZP z dňa 2.3.2016 na č. I. 100-101, písomné podanie súdu na č. I. 102-111, písomné podanie žalobkyne z dňa 26.3.2016 na č. I. 112, žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania z dňa 7.4.2016 na č. I. 113-121, splnomocnenie za č. I. 122, ZP z dňa 13.4.2016 na č. I. 123-133, písomné podanie súdu na č. I. 134-138, písomné podanie žalovanej z dňa 28.4.2016 na č. I. 139-141, predložený technický preukaz žalobkyne na č. I. 142-147, ZP z dňa 3.5.2016 na č. I. 148-153, písomné podanie súdu na č. I. 154-155, ospravedlnenie žalovanej z dňa 28.4.2016 na č. I. 156-158, písomné podanie súdu na č. I. 159-162, ÚZ na č. I. 163, lekárske potvrdenie na č. I. 164, písomné podanie žalobkyne - príprava na pojednávanie z dňa 27.9.2016 na č. I. 165, ZP z dňa 27.9.2016 na č. I. 166-175, písomné podanie súdu na č. I. 176, rozsudok OS KN na č. I. 177-189, ÚZ na č. I. 190, písomné podanie advokátky žalobkyne - odvolanie z dňa 13.12.2016 na č. I. 191-216, písomné podanie súdu na č. I. 217-219, písomné podanie advokátky žalobkyne - odvolanie z dňa 13.12.2016 na č. I. 220-242, predkladacia správa na č. I. 243, dodatok k rozvrhu práce OS KN na č. I. 244-254, uznesenie KS NR na č. I. 255-262, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 263a, ÚZ na č. I. 263, xerox-kópia U o dedičstve D 1201/97 na č. I. 264-265, Uznesenie OS KN 4D/507/2005-385 na č. I. 266-271, uznesenie KS NR 6CoD/6/2016-416 na č. I. 272-276, ÚZ na č. I. 277, uznesenie - výzva na č. I. 278, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 279, písomné podanie žalovanej z dňa 24.9.2018 na č. I. 280-287, ÚZ na č. I. 288-290, písomné podanie žalobkyne z dňa 9.10.2018 na č. I. 291-294, písomné podanie súdu na č. I. 295-304, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 305-306, ÚZ na č. I. 307, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 308, písomné podanie súdu na č. I. 309, xerox-kópia návrhu z 5C/7/99 na č. I. 310, písomné podanie súdu na č. I. 311, oboznámenie sa so spisom 5C/7/99 na č. I. 312, xerox-kópie rozhodnutí z 5C/7/1999, ako aj znaleckého posudku z č. I. 6 uvedeného spisu na č. I. 313-335, uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania na č. I. 336-340, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 341-342, e-mailové podanie advokátky žalobkyne - odvolanie z dňa 9.5.2019 na č. I. 343-351, písomné podanie súdu na č. I. 352, písomné podanie advokátky žalobkyne - odvolanie doručené cez ÚPVS z dňa 9.5.2019 na č. I. 353-360, písomné podanie súdu na č. I. 361, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 362-363, písomné podanie súdu na č. I. 364-365, uznesenie - výzva na č. I. 366, písomné podanie advokátky žalobkyne z dňa 9.5.2019 na č. I. 367-377, potvrdenie o prijatí do elektronickej schránky na č. I. 378, písomné podanie KS NR z dňa 10.5.2019 na č. I. 379-389, písomné podanie OcP Nesvady z dňa 22.5.2019 na č. I. 390-392, predkladacia správa na č. I. 393, písomné podanie súdu na č. I. 394, uznesenie KS NR z dňa 31.10.2019 na č. I. 395-399, písomné podanie súdu na č. I. 400, potvrdenie o prijatí do elektronickej schránky na č. I. 401-402, ÚZ z 4.2.2002 na č. I. 402a, písomné podanie súdu na č. I. 403-405, potvrdenie o prijatí do elektronickej schránky na č. I. 406-410, písomné podanie advokátky žalobkyne - žiadosť o odročenie T z dňa 14.5.2020 na č. I. 411-412, písomné podanie žalovanej - žiadosť o odročenie T z dňa 13.5.2020 na č. I. 413-416, písomné podanie žalobkyne - žiadosť o odročenie T z dňa 14.5.2020 na č. I. 417, písomné podanie súdu na č. I. 418-419, e-mailová komunikácia súdu so stranami sporu z dňa 15.5.2020 na č. I. 420-428, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 429-431, písomné podanie súdu na č. I. 432-434, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. I. 435-437, písomné podanie žalobkyne - e-mailová žiadosť o odročenie z dňa 4.9.2020 na č. I. 438-440, písomné podanie žalobkyne - žiadosť o odročenie pojednávania z dňa 4.9.2020 na č. I. 441-442, písomné podanie súdu na č. I. 443-444, potvrdenie o doručovaní na e-mailové adresy žalobkyne a advokátky žalobkyne na č. I. 445-446, rovnako súd oboznámil zo spisu č. 8C/209/2009 o obnovu konania s tým, že súd v konaní

8C/209/2009 rozhodnutie súdu, ktorým zamietol návrh na obnovu konania 6C/91/2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011 v spojení s uznes. KS NR 8Co 128/2011.

9. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami ako aj s celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil tento skutkový a právny stav veci a predmet konania posúdil podľa nasledovnej právnej úpravy.

10. V zmysle § 1 písm. a, písm. c zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2004 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov platí, že tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a rovnako upravuje podľa písm. c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

11. Na účely citovaného zákona podľa § 2 platí, že výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

12. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 514/2003 platí, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

V zmysle ods. 2 sa zodpovednosti podľa predchádzajúceho odseku nemožno zbaviť.

V ustanovení § 4 uvedeného zákona sú vymedzené orgány konajúci v mene štátu.

13. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

14. Na základe § 6 ods. 1 a ods. 2 uvedeného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona platí, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky....

16. V zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona platí, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

17. Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

18. Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

19. Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

20. Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

21. Podľa § 19 ods. 3 cit. zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

22. OS Komárno vo výroku svojho predchádzajúceho rozsudku rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 953,91 EUR uplatnenej titulom náhrady škody zastavil a podanú žalobu zamietol, s tým, že žalovanej strane priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

23. Krajský súd rozsudok OS Komárno zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, svojim rozhodnutím z dňa 28.03.2018, pod čís. kon.: 25Co/138/2017 - 255.

24. Nakoľko rozhodnutie OS Komárno bolo rozhodnutím KS Nitra z dňa 28.03.2018 pod čís. kon.: 25Co/138/2017 - 255 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto OS KN podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 CSP bol jednak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ako aj s uvedením o tom, že ako má súd ďalej vo veci postupovať.

25. Súd mal preukázaný nasledovný skutkový a právny stav, kedy súd dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. Z. hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Po hodnotení súd dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba nie je dôvodná a preto súd túto žalobu zamietol.

26. Žalobca môže vziať žalobu späť podľa § 144 CSP.

27. Ak je žaloba vzatá späť celkom podľa § 145 ods. 1 CSP, súd konanie zastaví.

28. Súd podľa § 146 ods. 1 CSP neprihliada k nesúhlasu žalovaných so späťvzatím, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo... pojednávanie, nakoľko v uvedenom konaní napriek dĺžke konania do súčasnosti nedošlo k meritórnemu otvoreniu pojednávania, preto nebol potrebný ani súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby. Nakoľko vo veci nebol prítomný splnomoc. práv. zást. žalobcu, preto súd neotvoril pojednávanie, v ktorom konaní do súčasnosti nebolo pojednávanie meritórne otvorené.

29. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 953,91 EUR uplatnenej titulom náhrady škody zastavil nakoľko žalobkyňa počas konania na pojednávaní dňa 03.05.2016 na č. I. 151-2 súdneho spisu zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 953,91 EUR titulom náhrady škody a uviedla, že trvá už len na nároku v sume 1.479,27 EUR a preto súd konanie v tejto časti v dôsledku rozhodol podľa § 144 v spojení s §145 ods. 1 CSP.

30. Žalovaná s vyššie uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby zo strany žalobkyne po meritórnom otvorení pojednávania svojim písomným podaním z dňa 18.05.2016 na č. I. 158 súdneho spisu súhlasila.

31. Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na náhradu škody v sume 1.479,27 EUR a nemajetkovej ujmy v sume 36.500,- EUR na tom základe, že v súdnom konaní, ktoré bolo zahájené dňa 15.03.2002 na základe podanej žaloby žalobcu X. vedenom na OS KN pod sp. zn. 6C/91/2002, kde predmetom konania bol uplatnený nárok voči žalobkyni v tomto konaní na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde žalobkyňa v konaní bola v procesnom postavení žalovanej. OS KN vo veci rozhodol dňa 26.09.2006 tak, že žalovaná bola zaviazaná na zaplatenie sumy 5.805,- Skk, avšak v dôsledku podaného odvolania Krajský súd Nitra zmenil rozhodnutie OS KN tak, že žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 12.563,- Skk s prísl., ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2007. Následne vo veci žalobkyňa podala dovolanie na NS SR, ktorý dovolanie odmietol.

32. Žalobkyňa doručila žalovanej SR, zast. Min. spravodlivosti SR svoje podanie: „Žiadosť poškodenej o predbežné prerokovanie nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z.“ a o doručení súdu predložila xerox-kópiu podacieho lístka o podaní zásielky dňa 19.11.2009 odosielateľa - účastníčky konania v procesnom postavení žalobkyne, ktoré bolo adresované Min. spravodlivosti SR.

33. Ako je zrejmé z predloženého písomného podania žalobkyne a žalovanej na č. I. 4-5 súdneho spisu žalobkyňa doručila žalovanej dňa 18.11.2009 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak podľa žalovanej neboli splnené zákonné predpoklady vzniku nároku na náhradu škody ako aj nemajetkovej ujmy v sume 36.2500,- EUR, preto žalovaná nárok žalobkyne neuspokojilo.

34. Podľa ustálenej judikatúry ÚS SR okrem iných napr. v konaní II. ÚS SR 467/2008 bolo ustálené, že v zmysle zák. č. 514/2003 Z. Z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím št. orgánu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha (podľa čl. 46 ods. 3 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR) zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

35. Nakoľko súdne konanie 6C/91/2002, bolo zahájené (dňa 15.03.2002) a právoplatne ukončené (dňa 14.06.2007) ešte v intenciách platnosti zák. č. 99/1963 Zb. zák. (ďalej len Obč. súd. por.) preto podľa súdu je nevyhnutné pri posúdení uplatneného nároku žalobkyne vo vzťahu k čl. 46 ods. 3 Ústavy SR poukázať na to, že toto právo nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha (podľa čl. 46 ods. 3 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR) zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie aj s prihliadnutím k §6 Obč. súd. por. zákonnú povinnosť z ktorej možno odvodiť tzv. spoluzodpovednosť strán sporu za výsledok súdneho konania a to podľa § 6 Obč. súd. por. platí, že súdy by mali v konaní postupovať v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, tak ako na to poukázal ÚS SR vo svojom Náleze čís. kon.: III. ÚS 69/2011-25 z ktorého rozhodnutia vyplýva, že na jednej strane je tu povinnosť súdu postupovať v konaní tak aby ochrana práv a bola rýchla a účinná, ale zrejme nie je možné neprihliadať ku skutočnosti, že túto zákonnú povinnosť si súd mohol splniť podľa § 6 Obč. súd. por., (ktoré ustanovenie predstavuje generálnu povinnosť) v spojení s §101 ods. 1 Obč. súd. por. , len v súčinnosti so všetkými subjektmi zúčastnenými na konaní, tak aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

36. Podľa súdu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. Z. v spojení s citovaným rozhodnutím ÚS SR (II. ÚS SR 467/2008) platí, že štát zodpovedná za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú:

- a) výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci,
- b) vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému,
- c) príčinná súvislosť medzi a) a b).

37. Ad a) Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Štát v tomto prípade nezodpovedá len za konanie vlastných štátnych orgánov, ale aj za konanie subjektov, na ktoré bol prenesený výkon verejnej moci. Zodpovedným subjektom môžu byť preto i verejnoprávne inštitúcie, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril výkon verejnej moci (napr. notári, exekútori), pokiaľ uvedené subjekty

vykonávajú verejnú moc (rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb).

38. Ad b) Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy uvedenej v ustanovení § 17 zákona . Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania podľa § 18 zákona. Vznik škody musí preukázať poškodený.

39. Ad c) Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody, a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť.

40. Zákon upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (§ 5 a § 6 zákona). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9 zákona). Zároveň je v rámci zákona samostatne upravená zodpovednosť štátu za rozhodnutie o zatknutí, zadržaní (§ 7 zákona), väzbe, treste alebo ochrannom opatrení (§ 8 zákona).

41. Podľa súdu v prejednávanom prípade nebolo preukázané splnenie zákonnej podmienky podľa § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z. Z. zo strany žalobkyne a to že právoplatné rozhodnutie súdu bolo zrušené resp. aspoň zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Okresný súd vo veci rozhodol pod sp. značkou 6C/91/2002, ktoré bolo zmenené a to navýšením priznanej sumy zo strany KS Nitra a následne došlo zo strany NS SR rozhodol o odmietnutí dovolania č. kon. 1Cdo 48/2008-326 o zaplatene súdnych poplatkov s tým, že rovnako rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania ani v jednom konaní nedošlo k zmene alebo zrušeniu právoplatného rozhodnutia súdu. Žalobkyňa vo veci podala aj návrh na obnovu konania, ktoré konanie bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/209/2009 s tým, že súd zamietol návrh na obnovu konania 6C/91/2002, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011 v spojení s uznes. KS NR.

42. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu. Z rovnakých dôvodov ako pri nezákonnom rozhodnutí zákon nedefinuje, čo sa rozumie pod pojmom „nesprávny úradný postup“.

43. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia.

44. Podľa súdu v každom prípade sa musí preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu. Vyššie uvedené podmienky zodpovednosti musí preukázať poškodený, ktorý v prípadnom súdnom konaní o náhradu škody znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

45. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení a spoľahlivo nepreukázala vznik konkrétnej nemajetkovej ujmy označovanú aj ako morálnu ujmu, a to v priamej príčinnej súvislosti s namietaným nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, ako aj s jej presne verifikovateľnou výškou predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, ktoré nastali po nezákonnom rozhodnutí a v dôsledku nesprávneho úradného postupu v živote žalobkyne s poukazom na jej postavenie v rodine, v spoločnosti a podobne.

46. Žalobkyňa, ktorá sa domáhala uplatneného nároku uvedeného v tomto konaní musí nielen konštatovať porušenie práva, ktoré nebolo preukázané, musí uniesť nielen dôkazné bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno že nemajetková ujma vznikla a že na jej uspokojenie nie je postačujúcim zadosťučinením len konštatovanie porušenia práva, ospravedlnenie resp. iné formy satisfakcie, nakoľko v tomto prípade sa jedná o až také závažné porušenie jej práv, ktoré je možné napraviť len priznaním

finančného zadosťučinenia. Pri tom všetkom musela žalobkyňa preukázať v rámci satisfakčnej funkcie finančnej náhrady, že ňou požadovaná suma zabezpečí primerané zmiernenie, reálne preukázanej a vzniknutej nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, tak aby to nebolo zdrojom bezdôvodného obohatenia sa žalobkyne.

47. Podľa zistenia súdu žalobkyňa je dlhodobo poberateľkou invalidného dôchodku, ktorá skutočnosť predstavuje pre ňu na jednej strane zdroj pravidelného príjmu na zabezpečenie si svojich potrieb, avšak počas konania nebolo preukázané zníženie resp. aspoň zmena jej spoločenskej angažovanosti sa na verejnosti v dôsledku vedenia súdneho konania na OS Komárno pod sp. zn. 6C/91/2002.

48. Okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť za škodu je zavinenie samotného poškodeného. V niektorých prípadoch nemožno vylúčiť ani podporné použitie ustanovenia § 441 OZ o zavinení poškodeného (pozri § 25 ods. 1 zákona).

49. Zákom č. 412/2012 Z. z. došlo k novele § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. v nadväznosti na možnosť dotknutých osôb domáhať sa ochrany svojich práv v prípade prietahov v konaní pred súdom alebo iným orgánom, a to s využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02). Rovnako v uvedenom judikáte sa poukázalo na to, že dĺžka súdneho konania vrátane postupu súdu, by mali v „rozumnej miere“ zodpovedať intenzite faktorov, ktoré môžu konanie predlžovať a v neposlednom rade správanie sa účastníkov má veľmi veľký vplyv na dĺžku konania. Na základe uvedených je zrejmé, že zdĺhavosť konania a rozhodovania súdu je sankcionovateľná len v tom prípade, keď sa o tomto návrhu nerozhodne do doby, ktorá ešte nie je v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a s účelom ústavného práva na súdnu ochranu ako to vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR nález z 7.11.2002 - PL. ÚS 25/01 podľa ktorého je prietahom aj to, ak v konaní súd veľmi rýchlo rozhodne a odvolací súd spis vráti z dôvodu, že je potrebné vec ešte došetriť. Preto podľa súdu možno len súhlasiť s rozhodnutím ústavného súdu i v tom, že v snahe maximálne urýchliť súdne konanie nemožno ísť tak ďaleko, aby rýchlosť konania mala alebo mohla mať za následok porušenie základných zásad obč. práva a to práva na spravodlivý proces. Preto v zmysle čl. 6 Dohovoru má právo na spravodlivý proces v demokratickej spoločnosti také významné miesto, že ho nemožno obetovať účelu, ktorý posväcuje zákonné ustanovenie maximálnej lehoty na rozhodnutie súdu.

50. Súdne konanie na základe uvedených nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, jednak že by existovalo niekoľko orgánov, ako Ústavný súd SR tak aj všeobecné súdy, čo samozrejme nemôže platiť, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska v zákone nedefinovaného obsahu pojmu do najmenších podrobností, avšak podľa súdu treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje.

51. Vzhľadom na uvedené zákon výslovne ustanovuje, že všeobecný súd môže pristúpiť k priznávaniu náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. až v prípade, ak o existencii prietahov v konaní bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní, a to buď v rámci disciplinárneho konania, v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva, alebo v konaní pred Ústavným súdom SR.

52. Súd podanú žalobu vo vzťahu k súdnemu konaniu vedenému na OS Komárno pod spis. značkou 6 C91/2002 zamietol s poukazom na to, že žalobkyňa v podanej žalobe nepreukázala splnenie zákonných podmienok na priznanie uvedeného nároku a to, že došlo ku konštatovaniu nesprávnosti úradného postupu zo strany súdu v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003, podľa ktorého možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu

Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

53. Súd vo svojom rozhodnutí prihliadol k novele § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. Z., ktorá vo svojich prechodných a záverečných ustanoveniach explicitne neupravila, ale ani nevylúčila aplikáciu citovaného ustanovenia zákona po novele zák. č. 412/2012 Z. Z. (účinného od 01.01.2013) ako podmienky, podľa ktorej pri posúdení nesprávneho úradného postupu možno vychádza len z výsledkov vybavovania sťažností..., z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, z rozhodnutia ESPLP o tom, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti. Záverom podľa súdu aj bez tejto úpravy (9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. Z. po novele) platilo, že bolo objektívne vylúčené, aby všeobecné súdy mohli rozhodnúť o vlastnom nesprávnom postupe ak sa tohto dopustili okresné súdy a už vonkoncom bolo vylúčené aby sa všeobecné súdy vysporiadali pred svojím rozhodnutím napr. v konaní, ktoré bolo zahájené na OS, následne bolo podané odvolanie a za predpokladu, že sa podalo aj dovolania na NS SR aby posudzovali postup všetkých týchto súdov a v závislosti od svojich zistení, tak ako tomu bolo aj v tomto konaní keď Okresný súd Komárno vo veci rozhodol pod sp. značkou 6C/91/2002, ktoré bolo do právoplatnosti zmenené KS Nitra a následne došlo zo strany NS SR k odmietnutiu dovolania č. kon. 1Cdo 48/2008-326. Preto podľa súdu je vylúčené aby OS rozhodol na základe vyššie uvedených skutočností v zmysle zák. č. 514/2003 Z. Z. a priznal či už náhradu škody tak aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy čo by bolo porušením princípu inštančnosti v postupe súdov.

54. Podľa § 27 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 514/2003 platí, že zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

55. Súd uplatnený nárok posúdil podľa ustanovenia zák. č. 514/2003 s poukazom na § 27 ods. 1, resp. ods. 2 tohto zákona na tom základe, že uplatnený nárok v tomto konaní mal vyplynúť z konania 6C/91/2002, v ktorom konaní najprv rozhodol OS KN vo veci dňa 26.09.2006 a následne rozhodol KS Nitra, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2007, t. j. súdy ako OS tak aj KS rozhodli už v čase účinnosti zák. č. 514/2003 (zák. č. 514/2003 nadobudol účinnosť od 01.07.2004) bol peňažný nárok, ktorým bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie, zvýšený, bolo rozhodnuté v neprospech žalobkyne v tomto konaní, z ktorej skutočnosti súd ustálil, že jej nárok posúdil v súlade aj s vyjadrením samotnej žalobkyne v intenciách zák. č. 514/2003 Zb. zák.

56. Vo vzťahu k námietkam zo strany žalobkyne, že v súdnom konaní 6C/91/2002 žaloba bola podaná na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak súdy rozhodovali o peňažnom plnení podľa § 123 Obč. zák. nad rámec žaloby v rozpore § 139 ods. 2 Obč. zák. s právami väčšinovej spoluvlastníčky je potrebné uviesť, že súdy v občianskoprávnom konaní nie sú viazané právnou kvalifikáciou podanej žaloby len uplatnenou sumou na zaplatenie a skutkovými okolnosťami za účelom zabezpečenia nezameniteľnosti nároku o ktorom súd právoplatne rozhodol. Ďalej súd nemohol vyhovieť podanej žalobe ani na tom základe, že nemožno vychádzať z domnienky žalobkyne v tom smere, že ak súd nerozhodol v lehote, ktorá predstavuje podľa nej tzv. priemernú dĺžku súdneho konania, tým došlo k nesprávne úradnému postupu. Podľa súdu je zrejmé, že ukazovateľ akým je priemerná dĺžka súdneho konania, predstavuje len štatistický ukazovateľ bez zohľadnenia tzv. testu závažnosti v zmysle Nálezu ÚS SR 49/01 podľa ktorého platí, že rýchlosť a účinnosť každého súdneho konania je objektívne podmienená charakterom, ako aj právnou a faktickou zložitou predjednanou veci, a mala by zodpovedať povahe náročnosti veci a preto na tomto štatistickom ukazovateli nie je možné prijať zovšeobecňujúci záver o nesprávnom úradnom postupe.

57. Ďalej súd poznamenáva vo vzťahu k vzneseným námietkam zo strany advokátky žalobkyne o tom, že táto je nemajetná, že súdu z jeho rozhodovacej činnosti aj v iných konaniach, ako aj informatívnym oboznámením sa z katastrálneho portálu zistil, že žalobkyňa je vlastníčkou, resp. podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v rôznych pomeroch v okrese J., v obci a kat. územie R., a to pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, ako aj garáže a rodinného domu, kde sama je vlastníčkou v pomere 1/4 k celku po tom, čo darovala

svojej dcére Darovacou zmluvou z 30.03.2007 v pomere 2/6 z celku. Uvedené skutočnosti jednoznačne svedčia o tom, že nejde o nemajetnú osobu, ale o osobu primerane zabezpečenú nehnuteľnosťami, ktoré nehnuteľnosti využíva či už pre svoje potreby, resp. prenecháva na užívanie iným, môžu jej vytvoriť určitý zdroj príjmu. Rovnako súdu je známe, že žalobkyňa je zabezpečená pravidelným príjmom, dlhodobo, cca od 01.12.1996 z invalidného dôchodku, a t. č. už zo starobného dôchodku. Podľa súdu, nemožno plne súhlasiť so skutočnosťou, že prebiehajúce súdne konania, ktoré sú vedené na tomto súde, majú spôsobiť radikálne zhoršenie zdravotného stavu, nakoľko už v minulosti, od 01.12.1996, t. j. pred zahájením súdneho konania 6C/91/02 (ktoré bolo zahájené dňa 15.03.2002) bola poberateľkou invalidného dôchodku. A napokon je potrebné poznamenať, že, podľa súdu, svedčí o jej celkovej zdravotnej fyzickej, aj psychickej dispozícii skutočnosť, že žalobkyňa so svojou rodinou (aj s manželom) do súčasnosti viedli, resp. vedú väčšie množstvo súdnych konaní, ktoré skutočnosti sú známe senátu 7C OS KN z jeho spisu 7C/234/2007 s dôrazom na č. I. 199-200 súdneho spisu, a rovnako z odpovede predsedu OS KN z dňa 20.03.2017 Ústavnému súdu SR, z ktorej odpovede možno mať za to, že takéto množstvo súdnych konaní už napĺňa kritérium zneužitia práva na prístup k súdu, ako to vo svojej ustálenej judikatúre súd členského štátu EÚ, a to NS ČR 30 Cdo 2681/2014 (s ktorým mala SR dlhodobú spoločnú právnu kultúru) už v minulosti judikoval právny názor, podľa ktorého je možné aj právo na prístup k súdu zneužiť. Zneužitie práva podľa citovaného rozhodnutia znamená vykonať ho k neodôvodnenej ujme niekoho iného alebo k ujme spoločnosti, ako je to zrejmé z rozpisu množstva súdnych konaní, v ktorých je žalobca, resp. osoba blízka manželka stranou sporu, s dôrazom na uplatnené nároky na náhradu škody, podľa zákonov 58/69, resp. 514/2003. Na záver ešte vo vzťahu k vznesenej námietke, že súdy im nedoručovali všetky listiny, v potrebnom počte, ktoré boli založené do súdneho spisu, resp. ktoré zákon určuje na doručenie žalovanej v pôvodnom konaní, a preto bola nútená periodicky sa dostavovať do infocentra okresného súdu, aby znova a znova zisťovala..., súd uvádza, že ide výlučne o všeobecné tvrdenie, ktoré vylučuje konfrontáciu - overenie tohto tvrdenia zo strany súdu, t. j. ktoré konkrétne listiny (označením listín, číslo listu spisu, resp. akokoľvek inak identifikované listiny) sa im nedoručili.

58. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo 92/2011 str. 8).

59. Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

60. O trovách konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení CSP.

61. Trovy konania sú podľa § 251 CSP všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej strane priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu z dôvodu, že žaloba bola v plnom rozsahu zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Komárno, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).

Ak si žalovaná dobrovoľne nespĺní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.